

هنری که از سده ششم هجری به ارث رسیده است

مغرق؛ رقص رنگ در تن چوب

مغرقی، لچک، تریج، گل بوته، ختایی و اسلیمی، شکوفه، برگ نخل، شمشه، حیوان و انسان.

در اکثر آثار چوب صغوی می‌توان تحولاتی از لحاظ نقش و شیوه‌های اجرایی ملاحظه کرد. صنایع دستی چوبی این دوره که مربوط به حدود قرون ۱۰ و ۱۲ است از لحاظ فنی بسیار ظریف و بادوام و دارای عملکردی مفید و صحیح هستند و از لحاظ هنری بر اساس نقوش و فرهنگ ایرانی ساخته شده‌اند و از طرفی با دقت و نظم اجرا شده. آثار این دوره شامل ساختمان‌های چوبی و اجزای وابسته به آن مثل ستون و سقف و در و پنجره و همچنین شامل وسایل کاربردی مثل رحل، جعبه، قاب، صندلی و ابزار آلات صنعتی و کشاورزی و جنگی است. هنر مغرق که از دوران قبلی آغاز شده و به‌طور ساده انجام می‌شد، این زمان تکامل بیشتری می‌یابد. منبت کاری دوره میانه اسلامی در حدی بسیار ظریف و با روش‌های ویژه کاری فراوان دیده می‌شود و پرداخت آن نیز در حد اعلاای خود مشاهده می‌شود. منبت این دوره با روش‌های طرح‌های هندسی، شیرهای موازی، خط ثلث و نسخ، اسلیمی و ختایی به سبک ایرانی، نقوش انتزاعی گیاه و انسان و تریج و محرابی مشاهده می‌شود. هنرهای چوبی بعد از صفویه و به‌خصوص دوران قاجار نه تنها تکامل فنی نداشته بلکه با افت کیفیت فنی نیز روبه‌رو بود. به‌طور کلی آثار چوبی این دوره به دو سبک وجود دارد. بخشی که در آن سعی شده از روش‌ها و نقوش دوران قبل پیروی شود و بخشی دیگر که از اصول فنی و هنری آثار چوبی اروپا الهام گرفته می‌شود. این دوره به دو نوع منبت برمی‌خوریم. یکی منبت به شیوه صغوی با عمق کم و طرح‌های تزیینی که به‌منزله دیده می‌شود و دیگری منبت به شیوه فرنگی با عمق زیاد و با نقش پیچک آرا شده که به میزان زیادی تزیینات و طرح‌های اسلامی متداول بوده عبارت‌اند از کلیه‌ها و ساختمان‌های چوبی، کاف‌های ساختمانی، ستون چوبی، سقف‌های کاذب چوبی قلابدار، وسایل ساختمان مثل در و پنجره و وسایل کاربردی مثل منبر، ابزار آلات صنعتی و کشاورزی. در آثار چوبی دوره میانی اسلامی که مربوط به حدود قرون پنجم تا دهم هجری است اجزای ساختمان‌های چوبی مثل ستون و سقف، وسایل متصل به ساختمان مثل در و پنجره، زرده به میزان زیادی به چشم می‌خورد. این آثار کوچکتر مثل جعبه، قاب، رحل، وسایل خانگی، ابزار آلات، وسایل جنگی و شکار نیز کم و بیش وجود دارد. بیشترین نقوشی که در منبت این دوران می‌بینیم عبارت‌اند از: نقوش هندسی، شیرهای موازی، کتیبه، اسامی (نمغ)، شکل

مهدی شاهینی تصویری که با چیدن منظم و هموار قطعات کوچک سنگ‌های رنگی یا سفال در کنار هم ساخته می‌شود موزاییک نامیده می‌شود. فرهنگستان زبان فارسی برای موزاییک، واژه پاره‌چین را تصویب کرده است. موزاییک‌سازی یا مَعْرَق کاری یکی از رشته‌های صنایع دستی است. معرق‌سازی در ایران از سده ۶ هجری و دوره سلجوقیان با ساخت کاشی معرق پیشرفت کرد و در سده هشتم کامل‌تر و ظریف‌تر شد. در سده‌های نهم و دهم هجری نیز رشد بسیار زیادی کرد. شهرهای اصلی معرق‌سازی در این دوره ه سلفهان، یزد، کاشان، هرات، سمرقند و آران و بیدگل بودند.

هنر موزاییک از دیرزمان شناخته شده بود و تا به امروز نیز کاربرد دارد. در میانه‌روان و مصر باستان نوعی موزاییک در اندازه‌های کوچک و برای مصارف تزیینی و زینتی ساخته می‌شد ولی رومیان آن را چون یک قالب هنری همیابید و یونان رنگی که کار می‌بردند صنعت موزاییک‌سازی توسط هنرمندان صدر مسیحیت ادامه یافت و در اوایل قرون وسطی به‌خصوص در قلمرو امپراتوران بیزانسی به اوج شکوفایی خود رسید (مناظر موزاییک‌های کلیسای سان وتیله در ایتالیا)

در دایره‌المعارف هنر (نوشته روین پاکباز)، در تعریف معرق چنین آمده است: معرق موزاییک طرح پیک‌نما یا انتزاعی ساخته‌شده از قطعات سنگ، شیشه، سفال، چوب رنگین روی دیوار، سقف، زمین و غیره است.

انواع معرق:

معرق چوب- معرق کاشی- معرق موزاییک

معرق کاری در ایران

در بعضی از منابع به اشتباه گفته شده است که معرق چوب برگرفته از کاشی معرق است و معرق در ایران از هند وارد شده است. در حالی که در سبک‌های چوب زمینه کار یکی‌تکه است و به علاوه جنس چوب از فوفل است. شیوه کار در سبک‌های هند به این شکل است که ابتدا طرح را روی چوب پیاده کرده و سپس شکل‌ها را بریده و بعد با تکه‌های مختلف چوب بر می‌کنند. طبق آخرین کاوش‌هایی که در شهر سوخته واقع در زابل انجام گرفته است، شانه‌ای پیدا شده که روی آن گلی با تکه‌های چوب کار شده است. این شانه متعلق به ۵ هزار سال پیش است. پیدا شدن این شانه دلیلی بر برطیان دو نظریه فوق‌الذکر است. علاوه بر این طرح گل روی شانه با طرح گلی که روی سفالین‌ها کشف شده یکی است که در این دوره به‌عنوان چوبی که در کشاورزی و جایی وارد ایران شده باشد. در دوران قبل از اسلام قطعات بزرگ چوبی به‌عنوان بخشی از ساختمان به کار می‌رفته است. در این دوره چوب به‌عنوان یکی از فراوان‌ترین مصالح طبیعی نقش مهمی در ساخت ابزار فلز و کشاورزی و حتی وسایل خانگی ایفا می‌کرده است. از دوره سلوکیان آثار چتانی در دست نیست و آثار چوبی دوره اشکانی نیز تا حد زیادی شباهت به دوره هخامنشی دارد. در دوره ساسانی استفاده از کلاه‌های چوبی در ساختمان‌های چوبی می‌شود. در این دوره نوعی رویه کوبی مربع‌های چوبی انجام می‌شده که نقش هندسی و انتزاعی داشته است. نقوش عبارت بودند از نقوش انتزاعی، گیاه و حیوان و انسان. مهم‌ترین وسایل چوبی که ساخت اینها در قرون اولیه اسلامی متداول بوده عبارت‌اند از کلیه‌ها و ساختمان‌های چوبی، کاف‌های ساختمانی، ستون چوبی، سقف‌های کاذب چوبی قلابدار، وسایل ساختمان مثل در و پنجره و وسایل کاربردی مثل منبر، ابزار آلات صنعتی و کشاورزی. در آثار چوبی دوره میانی اسلامی که مربوط به حدود قرون پنجم تا دهم هجری است اجزای ساختمان‌های چوبی مثل ستون و سقف، وسایل متصل به ساختمان مثل در و پنجره، زرده به میزان زیادی به چشم می‌خورد. این آثار کوچکتر مثل جعبه، قاب، رحل، وسایل خانگی، ابزار آلات، وسایل جنگی و شکار نیز کم و بیش وجود دارد. بیشترین نقوشی که در منبت این دوران می‌بینیم عبارت‌اند از: نقوش هندسی، شیرهای موازی، کتیبه، اسامی (نمغ)، شکل

در معرق منبت است.

معرق زمینه چوبین (بازل)

با همان شیوه معرق چوب کار می‌شود، فقط زمینه طرح یا کار را به قطعه‌های بازل مانند بریده، در کنار هم می‌چسبانند و سپس باز هم برای مراحل تکمیلی به کارگاه رنگ‌فرستاده می‌شود.

معرق زمینه آجری: با همان شیوه معرق زمینه چوب کار می‌شود، فقط تفاوت کار در این است که زمینه طرح به صورت آجری بریده و در کنار هم چیده می‌شود. آنگاه مراحل تکمیلی را به‌صورت رایج‌طی می‌کنند.

نازک‌بری در معرق: در این شیوه از معرق ابتدا قطعات طرح مورد نظر معرق بریده می‌شود. آنگاه به وسیله راه مویی معمولی برش‌های بسیار ظریف و نزدیک به هم در تمامی قسمت‌های طرح داده می‌شود. برش‌هایی که فاصله‌های میلیمتری در کنار هم داده می‌شود. سپس چوب‌های شکل داده‌شده در کنار هم روی زمینه‌ای از تخت‌رو کنش شده غالباً بدون هیچ‌گونه تزیینی چسبانده می‌شود.

معرق منبت: معرقی که نقش‌های آن برجسته است معرق منبت گفته می‌شود. برای ساخت معرق منبت ابتدا همه قطعه‌ها مانند معرق می‌برند و بعد آنها را به‌طور مجزا کار کرده، نقشه معرق‌شده را روی آن می‌چسبانند و برای ثابت نگه‌داشتن آن دو میخ سفنجی در بالا و پایین آن نصب می‌کنند. در این مرحله لایه‌ای از نایلون و قطعه‌ای از نمک یا پتوی ضخیم را روی نقشه معرق شده قرار داده ترکیب فوق‌رادر میان دستگاه برس گذاشته، تحت فشار قرار می‌دهند و بعد از گونیای کردن تابلو، اصلاح آن را رنده می‌کنند. سطح تابلو را به دلیل تفاوت بودن ضخامت چوب‌های صنعتی، با ماشین سمباده می‌سایند تا یکنواخت و صقلی شود. حال محیط تابلو را به وسیله نوار چسب کاغذی به طریقی که ۲ تا ۳ میلیمتر از آن سطح تابلو بالاتر قرار گیرد چسباندیم مخلوط پلی‌استر آماده‌شده را به‌طور یکنواخت روی صفحه مورد نظر می‌ریزند تا کاملاً سطح را بپوشاند. بعد از خشک شدن پلی‌استر به وسیله سمباده لرن‌زان آن را می‌سایند تا رنگ چوب از زیر پلی‌استر ظاهر شود و مجدداً برای شفافیت بیشتر قشری از پلی‌استر شفاف بر آن پاشیده و سمباده می‌ریزند. در پایان به وسیله دستگاه پرداخت و مواد جلا دهنده سطح کار را پرداخت می‌کنند.

ابزار

ابزار کاری که در کارگاه معرق به کار می‌رود عبارت‌اند از: اره دست- اره چوب‌بر- اره فلز- برس دستی (بیج دستی)- پیش‌سکار- تیزک- چکش- سوهان تخت- سوهان چوب‌ساب- کمان اره- رنده دستی- سنگ نفت- گاز- تیرلیسه- ماشین پرداخت- مته دستی- میخ مواد اولیه

برای معرق کاری، وجود انواع چوب با تنوع رنگی ضرورت دارد و در انتخاب چوب باید مواردی چون استحکام و خشک بودن چوب و قابلیت‌ها شدن و نرند شدن را در نظر گرفت. همچنین از صدف، عاج و فلزات در معرق استفاده می‌شود

مراحل اجرای یک طرح معرق

تخته پشت کار را به اندازه طرح مورد نظر انتخاب کرده، روی آن یک ورق از نایلون قرار می‌دهند، آنگاه طرح و نقشه مورد نظر را روی کاغذ آورده و به وسیله چسب مایع آن را روی تخته سه‌لای می‌چسبانند، پس از آن تکه‌های معرق را بر می‌دارند.

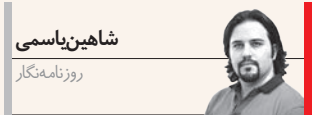
آینه‌دوزی

مزگان عطار | آینه‌دوز |

به آینه‌دوزی شهرت دارد نه تنها دوختن آینه روی پارچه است بلکه در اصل مواد متنوع و رنگ‌رنگ و درخشان دیگری نظیر پولک و... را هم در بر می‌گیرد. آینه‌دوزی به سکه‌دوزی و دکمه‌دوزی نیز شهرت دارد. این هنر به‌صورت زیبایی در استان سیستان و بلوچستان دوخته می‌شود و هنرمندان سیستانی هم‌راه آینه‌دوزی از خرپهره، قیطان، کمر بند، منجوق به شکل مختلف استفاده می‌کنند و آینه‌دوزی گاهی با سوزن‌دوزی دیگر همراه است. زادگاه اصلی این هنر زابل و سیستان و بلوچستان است و کمتر در مناطق دیگر دیده شده است. به آینه‌دوزی در گویش محلی سلمان گفته می‌شود. آینه‌دوزی در بین بومیان طرفداران زیادی دارد و کاربرد اصلی آن تزیین مرکب نوعر و سوسان و اتاق‌ها و خانه‌های مسکونی است و برای تزیین لباس هم کاربرد دارد. آینه‌دوزی هنری است بسیار زیبا که اندازه‌های مختلف آینه را جهت تزیین روی چرم یا پارچه می‌دوزند. وسایلی مانند افسار اسب و شتر یا گردنبند بزمیش که رهبری گله را بر عهده دارند یا آینه صدف و خرپهره تزیین می‌یابند بر این آینه‌عکاس‌دهنده واقع است و می‌توانند رنگه بدی را به صاحب آن برگرداند. به لحاظ همین خاصیت ویژه آینه‌دوزی در فرهنگ دوخت‌های سنتی ایران چه روی لباس دوخته‌شده و چه روی وسایل کاربردی دیگر جنبه طلم گنوه دارد و جهت رفیع بدی از آن وسیله یا شخصی یا فضایی است در سیستان و بلوچستان. آینه در کنار سکه‌دوزی، گاهی روی لباس زنان یا کلاه مردان دوخته می‌شود که البته در بین زنان بلوچ دوختن آینه روی یک سطح تیره به‌همراه سوزن‌دوزی‌ها تماماً سیاه‌رنگ نماد خورشید در دل کوب تشنه تیزر اباد کویر آنچه پیش از هر چیز دیگری خودنمایی می‌کند، خورشید سوزان و کویر سیاه‌رنگ است. این نگاه فلسفی به آینه هنر زیبا را در بین بلوچ‌ها به هنری مقدس بدل ساخته است زیرا بیابگر نگرش و محیط جغرافیایی زیستگاه آنان است. آینه‌دوزی

ذره بین

آینه کاری؛ نماد پاکی و صداقت ایرانی

اینه در فرهنگ ایرانی نماد پاکی، راستی و صداقت است و به همین دلیل است که ایرانیان از اینه در خانه، آیین‌ها و مراسم و حتی معماری بسیار استفاده می‌کنند. از اینه در معماری به منزله عنصری تزیینی و به دلیل جذب نور بیشتر و ایجاد محیطی دل‌انگیز استفاده شده است. در واقع استفاده از اینه در تزیین بنا یا معماری ابتکار هنرمندان ایرانی است و لوح شکوفایی هنر آینه کاری در معماری دوره قاجاریه بوده است که نمونه‌های بسیاری از آن را در عودالجان می‌توان یافت.

ناصر خسرو و تالار آینه نصیر الدوله که با فاصله نسبتاً زیادی از بنای اصلی آن در انتهای کوچه هدایت قرار دارد و با تلفیق رنگ در گچ‌بری‌ها و کنار آینه‌کاری‌ها نمای بسیار زیبایی خلق کرده است، اشاره کرد. این هنر که زمانی در تمامی خانه‌ها نما و جلوه داشته است امروز به دست فراموشی سپرده و به بناهای مذهبی محدود شده است. آینه و انعکاس نور در آن که تمثیلی از حضور و وجود خداوند است دیگر زینت بخش خانه‌ها نیست، در بعضی از مرمت‌های غیراصولی اینه تاریخی، شاه‌دورانی آینه‌کاری‌ها به علت ناتوانی در مرمت آن هستند که این مسأله توجه بیشتری را می‌طلبد.

مصالح و مواد مورد استفاده در هنر آینه کاری عبارتند از: آینه چسب یا بُن‌کس (در اصطلاح چسب چوب را گویند)، سریش و گچ نرم، ابزارهایی که در هنر آینه‌کاری استفاده می‌شوند عبارت‌اند از: قلم طراحی، خط‌کش چوبی برای خط‌اندازی روی شیشه، میز زردست، الماس آینه‌بر و تنها ابزاری که در نصب آن به کار برده می‌شود کاردک است. این گونه‌است که نخست، طرح مورد نظر توسط طراح، معمار یا شخص آینه‌کار آماده می‌شود سپس کاغذ طراحی شده را سوزنی می‌کنند و بر سطح کار می‌گذارند و روی آن گره‌زنی می‌کنند. پس از آن از روی طرحی که به وسیله گره بر دیوار منتقل شده، هنر آینه کاری را به وسیله چسباندن قطعات آینه روی دیوار با گچ و سریش به انجام می‌رسانند.

در سطوح آینه‌کاری زمینه کار دارای نقوش یا خطوط برجسته یا فرورفته است. زمینه کار توسط یک فرد گچ‌بر مشابیه طرح آینه کاری آماده شده، سپس قطعات آینه به نظر الگویی متقوی برش داده شده (بدون آینه‌کار) از هم جدا سازند) آماده می‌شود. گچ و سریش است قطعات آینه را بر اساس طرح به وسیله فشار آوردن دست به محل برش آنها روی گچ چسباند و در نهایت چسباندن با فشار بیشتر بر جستگی و فرورفتگی مورد نظر را ایجاد می‌کند، سپس نقوش لخم‌و‌موه مورد نظر را به‌یاد می‌سازد و در خاتمه آینه پاک کن سطح کار را پاک کرده، برق می‌کند.

اجرای طرح روی کاغذ پس از تشخیص ابعاد و تقسیم‌بندی گره محاسبه می‌شود سپس هر گره را در خود خرد کرده و به وسیله آینه‌های حمل یک‌رنگ تقسیم‌بندی که در اطراف نقش گره چسبانده می‌شود، گره اصلی نمایان می‌شود.

آینه، یکی از کالاهای وارداتی ایرانیمان بوده است. آینه‌ها حین جابه‌جایی در راه می‌شکستند. هنرمندان ایرانی با در نظر گرفتن ضرورت اقتصادی بر اثر شکستن آینه‌ها تصمیم می‌گیرند، به این ترتیب، هنر آینه‌کاری را دارای ریزه‌کاری‌های خود از قطعات شکسته آن استفاده کنند. در واقع این هنر آینه‌کاری را دارای ریزه‌کاری‌های خود از قطعات شکسته آن استفاده کردند و در دارالاماره تهران (ایوان تخت مرمر کنونی) به تهران منتقل شد. آینه‌کاری به تدریج پیشرفت کرد و گسترش یافت و در بیش از یک قرن، آثاری چون تالارها و آثارهای شمس‌العماره، کاخ گلستان، ایوان و آستانه حضرت عبدالعظیم در شهرری، آینه‌کاری دارالسیاده آستان قدس رضوی در مشهد، ایوان آستان حضرت معصومه در قم و کاخ موزه سبزه کنونی در مجموعه سعادت‌آباد شیران و کاخ مرمر در تهران به وجود آمد. آینه‌کاری به مرزهای جغرافیایی ایران محدود نشده و به دلیل زیبایی بسیار آن و همچنین بخشیدن جلوه‌ای خاص به اماکن مذهبی به کشورهای اسلامی به‌ویژه کشورهای منطقه مانند عراق، سوریه، عربستان وارد شد. در محله‌های قدیم تهران که هسته اولیه پایتخت محسوب می‌شدند نمونه‌های بسیاری از آینه‌کاری مشاهده می‌شود. این هنر در امامزاده‌ها، مساجد، عمارات و خانه‌های قدیمی محله عودالجان نیز به چشم می‌خورد. نمونه‌ای از این آینه‌کاری را می‌توان در امامزاده یحیی دید. امامزاده یحیی در سال ۱۳۲۰ م. ش در محل بنای خشتی قدیم که در سال ۱۳۱۸ م. ش منهدم شده بود، به همان سبک اصلی ساخته شد و تا سال ۱۳۲۸ م. ش هیچ تزیینی نداشت. از این سال کاشیکاری و تزییناتی روی گنبد و آینه‌کاری انجام شد که زیباترین بخش آن ورودی اصلی بقعه در ضلع شمالی با فضایی زیبا و سقفی مزین به آینه به ساخت آینه‌های قلع و سیمایی می‌پرداختند. بعدها جیوه‌دادن آینه تغییر کرد و آب مقطر و «نترات درازن» (سنگ جهنم) به کار بردند. این آینه‌چندان که باید شفاف نبود، از این رو در عمده آستانه‌ها و اماکن متبر که آینه‌های بلژیکی به کار جمعه و تاق در کوچ‌های به همین نام در خیابان

روی گره نقوش ویژه طراحی‌شده مثل نقوش اسلیمی، گل و برگ و پرند و غیره را اجرا می‌کنند و افزون بر آن قسمت آینه‌بری به وسیله آینه‌های رنگی و برش آینه به صورت محدب که به نام کب بری (آینه محدب) معروف است، طرح لازم را آماده کرده و به‌عنوان مثال در طرح درخت انگور الوان، سیاه و یاقوتی که هم‌رنگ و هم‌ابعاد آن مشخص است، شبیه اصل درخت طراحی می‌کنند و آینه محدب را بر اساس طرح آماده می‌کنند.

رو گره نقوش ویژه طراحی‌شده مثل نقوش اسلیمی، گل و برگ و پرند و غیره را اجرا می‌کنند و افزون بر آن قسمت آینه‌بری به وسیله آینه‌های رنگی و برش آینه به صورت محدب که به نام کب بری (آینه محدب) معروف است، طرح لازم را آماده کرده و به‌عنوان مثال در طرح درخت انگور الوان، سیاه و یاقوتی که هم‌رنگ و هم‌ابعاد آن مشخص است، شبیه اصل درخت طراحی می‌کنند و آینه محدب را بر اساس طرح آماده می‌کنند.

تکنیک‌های هنر آینه‌دوزی

در این بخش به دوخت‌هایی که به صورت مشترک برای کلیه سوزن‌دوزی‌های موجود (نمغ از آینه‌دوزی) مورد استفاده قرار می‌گیرد می‌پردازیم.

بخیه- کوک- شلال: موارد فوق در عملکرده یک‌گونه است. زند ک کوک‌های یک اندازه به صورت فاصله‌دار یا متصل به هم بسته‌به‌هم کارگرد دوخت‌زده می‌شود. ندان موشی- دوخت جامد گم‌های- دوخت پتویی- با استفاده از سوزن و نخ از قسمت حرکت پارچه شروع به کار می‌کنیم، سوزن را به طرف روی پارچه حرکت داده و در حالی که نخ را به صورت حلقه در زیر انگشت دست چپ نگه‌داریم تا یک‌بخیه‌ای عمودی بر سطح پارچه می‌زنیم و باز بسته به نوع کاربرد یا تکرار این دوخت به صورت فشرده یا باز دوخت را ادامه می‌دهیم. زنجیره: با حلقه‌کردن نخ به زیر سوزن و وزن تک‌بخیه به صورتی که بستی حاصل شود زنجیره ایجاد شده است. البته این دوخت با ناله یا پایین زده می‌شود. بست‌دوزی: زند زنجیره برای اتصال امره تزیینی با نگهداری نخ‌های فانتزی به کار می‌رود.

نخ ابریشمی، معروف‌ترین نخ‌های مورد مصرف در بعضی از رشته‌های دوخت‌های سنتی ایران است و به صورت عمده و کلاف در بازار موجود است.

سوزن گلدوزی به‌نام‌های ذیل در بازار ایران یافت می‌شود. سوزن کرول: مخصوص گلدوزی است. سوزن جنایل: برای آینه‌دوزی روی پارچه‌های ضخیم و درشت‌یافت‌به‌کار می‌رود. پارچه‌های مورد استفاده در آینه‌دوزی شامل: تر گال، مخمل ساتن و جیر است.

طر بقعه‌دوخت

ابتدا آینه را روی پارچه و طرح مورد نظر قرار داده سپس روی آینه را جهت‌های مختلف به وسیله بست‌های فراوان به پارچه می‌دوزیم. به‌طوری‌که تقریباً تمام آینه به وسیله بست‌ها پر می‌شود و سپس از وسط آینه به کمک نخ‌های روی آینه و با دوخت دندان‌موشی روی پارچه متصل می‌کنیم

آگهی مزایده یک نوبتی

شهرداری منطقه یک قزوین در نظر دارد نسبت به انجام مزایده شش‌دانگ قطعات ۳۱ الی ۳۸ تفکیکی با کاربری تجاری به مساحت ۴۷۷/۸۰ متر مربع و همچنین قطعات ۱ الی ۲۴، ۲۷ الی ۳۰ و ۲۸۸ الی ۳۱۱ تفکیکی با کاربری کارگاهی جمعاً به مساحت ۵۸۲۴/۲۵ متر مربع واقع در بلوار ابوترابی (راضی کوره ملی) به صورت یکجا از طریق مزایده عمومی به صورت نقد و اقساط به فروش رساند. متقاضیان می‌توانند حداکثر ده روز پس از انتشار آگهی جهت دریافت اسناد مزایده به امور قرار داد‌های منطقه یک شهرداری قزوین واقع در **خیابان امام خمینی، تقاطع نواب، شهرداری منطقه یک** مراجعه و یا از طریق سایت به آدرس **Qazvin.ir** مراجعه نمایند. شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات دارای اختیار کامل است. هزینه آگهی برعهده برنده مزایده می‌باشد.

روابط عمومی شهرداری منطقه ۱ قزوین